Lietas Nr. A420582811
Lietas arhīva Nr. A42-00066-14/10

# ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
# RĪGAS TIESU NAMS

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Rīgā 2014. gada 15. decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Ieva Dambe,

piedaloties pieteicējas SIA „Baltic Construction Company (BCC)" pilnvarotajam pārstāvim /pers. D/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāvei Jūlijai Grigorjevai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Baltic Construction Company (BCC)" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p. i. 2011. gada 2. augusta lēmuma Nr. 22.4.6/52906 atcelšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – Dienests) Nodokļu kontroles pārvaldes trešā audita daļa no 2011. gada 17. februāra līdz 2011. gada 17. maijam veica pieteicējas SIA „Baltic Construction Company (BCC)" pievienotās vērtības nodokļa, valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu un iedzīvotāju ienākuma nodokļa auditu par laika posmu no 2009. gada 1. maija līdz 2010. gada 31. oktobrim, kā arī uzņēmumu ienākuma nodokļa auditu par 2008. un 2009. gadu.

Ar Dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu trešās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2011. gada 17. maija lēmumu Nr. 23.9/490 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) pieteicējai papildus nomaksai budžetā aprēķinātas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas 327,16 lati, soda nauda 98,16 lati un nokavējuma nauda 67,65 lati, uzņēmumu ienākuma nodoklis 31 203 lati, soda nauda 15 601,50 lati un nokavējuma nauda 10 437,40 lati, kā arī par 37,40 latiem palielināts no budžeta atmaksājamais 2009. gada uzņēmumu ienākuma nodoklis.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja Dienesta ģenerāldirektoram.

[2] Ar Dienesta ģenerāldirektora p. i. 2011. gada 2. augusta lēmumu Nr. 22.4.6/52906 (turpmāk – Pārsūdzētais lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Papildus pieteicējai noteikts no budžeta atmaksājamais 2009. gada uzņēmumu ienākuma nodoklis 111 latu apmērā.

Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] Tā kā pieteicējas darbinieku – /pers. H/, /pers. I/, /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/, /pers. O/, /pers. P/, /pers. R/ un /pers. S/ – faktiski nostrādātais darba laiks pārsniedz pieteicējas darba laika uzskaites tabulā uzrādīto darba laiku, tad Dienesta Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti secināja, ka pieteicēja neievēroja Darba likuma 137. panta pirmo daļu. Atbilstoši personu darba līgumos noteiktajam atalgojumam auditā pamatoti par katras personas neuzskaitīto darba laiku tika noteikts papildu ar valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām apliekamais objekts.

Nosakot personu faktiski nostrādāto darba laiku, Dienesta Nodokļu kontroles pārvalde ņēma vērā ne tikai pieteicējas darbinieku sniegtos paskaidrojumus, bet arī pieteicējas grāmatvedības uzskaites dokumentus – avansa norēķinus, maršruta lapas un ceļazīmes. Audita pārskatā precīzi norādīts, kuros datumos, ņemot vērā attiecīgos dokumentus, konkrēti darba ņēmēji veica darba pienākumus. Līdz ar to pieteicējas arguments, ka audits pamatots tikai ar pieteicējas darbinieku paskaidrojumiem, atzīstams par nepamatotu.

[2.2] Pieteicēja 2008. gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītajās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksās iekļāva SIA „Building Auto" vārdā noformētajos rēķinos Nr. BLD-1/2309-bcc, Nr. BLD-2810-bcc, Nr. BLD-1/2511-bcc norādīto celtniecības darbu objektā „Daudzstāvu dzīvojamā ēka" Rīgā, Zaubes ielā 9 (turpmāk – objekts), kuru faktiskajai esamībai pārbaudē netika gūts apstiprinājums, vērtību 208 019,48 lati.

SIA „Building Auto" bijušās amatpersonas /pers. T/ paskaidrojums, kurā viņš noliedz savu dalību komercsabiedrības darbībā un konkrēti darījumus ar pieteicēju, ir uzskatāms par pierādījumu. Par darījumu faktisko neesamību liecina arī Dienesta rīcībā esošā informācija par SIA „Building Auto". Proti, tai nav reģistrēto struktūrvienību, saskaņā ar Dienestā iesniegtajiem darba devēja ziņojumiem 2008. gada septembrī, oktobrī un novembrī SIA „Building Auto" deklarēto darba ņēmēju skaits nav pietiekošs, lai veiktu rēķinos norādītos darbus. 2008. gada 27. novembrī SIA „Building Auto" izslēgta no Dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra. Līdz ar to Dienesta Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti konstatēja, ka lietā nav gūts apstiprinājums komercsabiedrības deklarēto darījumu ar SIA „Building Auto" faktiskajai esamībai un tāpēc likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7. panta izpratnē SIA „Building Auto" vārdā noformētie rēķini nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros.

[2.3] Pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas ļautu secināt, ka pieteicēja ir pilnā apmērā uzskaitījusi darba ņēmēju nostrādāto darba laiku un attiecīgi aprēķinājusi atbilstošu darba algu, kā arī veikusi darījumus ar SIA „Building Auto".

[2.4] Veicot auditā uzņēmumu ienākuma nodokļa korekciju, Dienesta Nodokļu kontroles pārvalde nepamatoti izmaksās iekļāva valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu daļu, ko maksā darba ņēmēji, kā arī nepamatoti neiekļāva izmaksās auditā noteikto papildu darba algu. Tādējādi pieteicējai nosakāms papildus atmaksai no budžeta 2009. gada uzņēmumu ienākuma nodoklis 111 latu apmērā.

[3] Nepiekrītot Pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā tiesā, lūdzot atcelt Pārsūdzēto lēmumu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Dienests nav veicis objektīvu lietas izmeklēšanu. Pārsūdzētajā lēmumā nav vērtēta virkne apstrīdēšanas iesniegumā iekļauto argumentu. Dienests pārkāpis likuma atrunas principu, jo licis pieteicējai iesniegt tāda veida pierādījumus, kurus likums neparedz.

[3.2] Dienesta kompetencē nav valsts uzraudzības un kontroles īstenošana darba tiesisko attiecību jomā. Savukārt Valsts darba inspekcija nav konstatējusi pieteicējai pārkāpumus darba tiesisko attiecību jomā.

Likums nepiešķir Dienestam celt iebildumus arī privāto tiesību darbības laukā par darījumiem (konkrētajā lietā par attiecīgajiem darba līgumiem), kuros tas nav darījuma dalībnieks, kā arī Dienesta kompetencē nav šādu tiesisku darījumu iztulkošana, atzīšana par spēkā neesošiem. Tāpat Dienestam nav ar likumu piešķirtas tiesības aizstāvēt tiesā citu personu tiesības vai ar likumu aizsargātās intereses (konkrētajā lietā pieteicēja darbinieku tiesības vai ar likumu aizsargātās intereses), nav tiesību celt prasību tiesā, lai aizstāvētu šo personu aizskartās vai apstrīdētās civilās tiesības. Divu privātpersonu attiecību novērtējums ir tikai tiesas, kas spriež civillietas, kompetencē.

Starp pieteicēju kā darba devēju un darbiniekiem nav strīda par darba laika uzskaites pareizību. Fakts, ka grāmatvedības attaisnojuma dokumenti satur nepatiesu informāciju, pamatots tikai ar pieteicējas darbinieku paskaidrojumiem. Taču tie nevar būt vienīgais pierādījums, jo var būt kļūdaini. Darbinieki Dienesta jautājumus uztvēruši vispārīgi un neskaidri, un Dienesta brīdinājumus uztvēruši kā nepieciešamību sniegt Dienestam vajadzīgos paskaidrojumus.

[3.3] Pieteicēja ir reāli saņēmusi konkrētos pakalpojumus tieši no SIA „Building Auto". Dienests nepamatoti uzskata, ka SIA „Building Auto" izrakstītie rēķini nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros, atsaucoties tikai uz SIA „Building Auto" bijušās amatpersonas /pers. T/ apšaubāmiem paskaidrojumiem.

/pers. T/ Dienesta jautājumus, iespējams, uztvēris vispārīgi, neskaidri, kā nepieciešamību sniegt Dienestam vajadzīgos paskaidrojumus vai vēlējies izvairīties no saviem pienākumiem nodokļu jomā. Tāpat Dienests nav ņēmis vērā, ka SIA „Building Auto" vārdā varēja darboties vietnieki, fiduciāri, pilnvarnieki vai personas, kas veikušas neuzdotu lietvedību.

Dienests ir reģistrējis SIA „Building Auto" ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistrā. Šī Dienesta rīcība ir cēlonis pieteicējas izpildītajiem maksājumiem SIA „Building Auto".

[4] Dienests tiesai iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Pārsūdzētajā lēmumā norādīto argumentāciju.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Atbildētājas pārstāvji tiesas sēdē lūdza pieteikumu noraidīt, pamatojoties uz Pārsūdzētajā lēmumā un iepriekš sniegtajos paskaidrojumos norādītajiem argumentiem, atbilstoši kuriem papildus norādīts, ka pieteicēja nevarēja nezināt, kas sniedz celtniecības pakalpojumus, un ka iesaistās darbībās, kas saistītas ar nelegālu nodokļu samazināšanu. Pieteicēja celtniecības pakalpojumus nav saņēmusi vai arī saņēmusi tos no kādas citas juridiskās personas, nevis SIA „Building Auto".

[6] Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki – /pers. N/, /pers. AB/ un /pers. P/.

Liecinieks/pers. T/ šajā lietā sniedzis tiesā liecību citam tiesas sastāvam. Uzsākot lietas iztiesāšanu no jauna atbilstoši Administratīvā procesa likuma 111. panta otrajai daļai, tiesa neuzskatīja par nepieciešamu /pers. T/ atkārtoti aicināt uz tiesu liecības sniegšanai. Šādu lūgumu neizteica arī lietas

dalībnieki. Līdz ar to lietā esošais tiesas sēdes protokols, kurā fiksēta /pers. T/ tiesā sniegtā liecība, izmantojams kā rakstveida pierādījums.

Liecinieki/pers. AD/ un /pers. AE/ tiesā netika nopratināti, jo, izmantojot arī visus Administratīvā procesa likumā noteiktos piespiedu līdzekļus, tiesai neizdevās panākt viņu ierašanos vai atvešanu uz tiesu.

**Motīvu daļa**

[7] Tiesa, izvērtējusi lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un liecinieku liecības tiesas sēdē, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Lietā ir izšķirams strīds, vai Dienests pamatoti papildus nomaksai budžetā aprēķinājis valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas par pieteicējas pilnībā neuzskaitītajām darbinieku nostrādātajām stundām. Tāpat lietā ir izšķirams strīds, vai Dienests pamatoti neatzīst pieteicējas darījumu ar SIA „Building Auto".

[9] Darba likuma 137. panta pirmā daļa noteic, ka darba devējam ir pienākums precīzi uzskaitīt katra darbinieka nostrādātās stundas un virsstundas, tajā skaitā nakts laikā, nedēļas atpūtas laikā un svētku dienā nostrādātās.

[10] Ar Pārsūdzēto lēmumu pieteicējai papildus nomaksai budžetā aprēķinātas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas 327,16 latu apmērā, pamatojot to ar apstākli, ka pieteicēja nav pilnībā uzskaitījusi darbinieku – /pers. I/, /pers. S/, /pers. M/, /pers. P/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. H/, /pers. J/, /pers. N/, /pers. O/ un /pers. R/ – nostrādātās stundas.

[11] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja 2008. gada 21. aprīlī ar /pers. I/ noslēgusi darba līgumu Nr. 3, ar kuru /pers. I/ pieņemta darbā par Juridiskās nodaļas konsultanti, nosakot 40 stundu darba nedēļu un darba algu 300 latus mēnesī (*lietas III sējuma II pielikuma 35.-37. lapa*). Darba līgums grozīts ar 2009. gada 2. februāra vienošanos Nr. 1, nosakot darba algu 180 latu mēnesī, ar 2009. gada 1. aprīļa vienošanos Nr. 2, nosakot nepilna laika četru stundu darba dienu un algu 90 latu apmērā, un ar 2009. gada 5. maija vienošanos Nr. 3, nosakot summēto darba laiku ar algu proporcionāli nostrādātajam darba laikam pēc stundas tarifa likmes 1,15 lati (*lietas III sējuma II pielikuma 38.-39. lapa*).

Atbilstoši pieteicējas darba laika uzskaites tabulām /pers. I/ nostrādātais darba laiks periodā no 2009. gada maija līdz 2010. gada oktobrim ir bijis 3, 4 vai 5 stundas dienā (*lietas II sējuma I pielikuma 98., 101., 110., 116., 123., 134., 143., 154., 160., 165., 176., 184., 189., 197., 204., 221., 235., 239. lapa*).

Saskaņā ar pieteicējas iesniegtajām maršruta lapām /pers. I/ 2009. gada 13. jūnijā, 12. jūlijā, 1. augustā, 20. septembrī veica darba pienākumus *(lietas III sējuma II pielikuma 224., 228., 233., 234. lapa),* taču par šīm dienām darba laika uzskaites tabulās darba laiks nav uzskaitīts.

/pers. I/ 2011. gada 26. aprīlī Dienestā sniedza paskaidrojumu *(lietas II sējuma I pielikuma 17. lapa),* norādot, ka ir veikusi 2009. gada maijā, jūnijā, jūlijā, augustā, septembrī un 2010. gada februārī, martā, jūnijā maršruta lapās norādītos braucienus pieteicējas saimnieciskās darbības vajadzībām. Tāpat /pers. I/ paskaidroja, ka 2010. gada 8. jūnijā strādāja 6 stundas, nevis 4 stundas, kā norādīts 2010. gada jūnija darba laika uzskaites tabulā. Minētā ticamību apliecina 2010. gada jūnija ceļazīme Nr. 6 automašīnai *TOYOTA RAV4* (/TL numurs/) *(lietas III sējuma II pielikuma 215. lapa),* atbilstoši kurai 2010. gada 8. jūnijā /pers. I/ braukusi no Rīgas uz Liepāju un atpakaļ, kopā ceļā veicot 457 km, kam

atbilstošs laika patēriņš ir 6, nevis 4 stundas.

[12] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja 2008. gada 21. aprīlī ar /pers. S/ noslēgusi darba līgumu Nr. 4, ar kuru /pers. S/ pieņemta darbā par galveno grāmatvedi, nosakot 40 stundu darba nedēļu un darba algu 300 latus mēnesī (*lietas III sējuma II pielikuma 2.-4. lapa*). Darba līgums grozīts ar 2009. gada 2. februāra vienošanos Nr. 1, nosakot darba algu 180 latu mēnesī, ar 2009. gada 1. aprīļa vienošanos Nr. 2, nosakot nepilna laika četru stundu darba dienu un algu 90 latu apmērā, un ar 2009. gada 5. maija vienošanos Nr. 3, nosakot summēto darba laiku ar algu proporcionāli nostrādātajam darba laikam pēc stundas tarifa likmes 1,15 lati (*lietas III sējuma II pielikuma 5.-6. lapa*).

Atbilstoši pieteicējas 2009. gada oktobra darba laika uzskaites tabulai /pers. S/ 2009. gada 26. oktobrī strādājusi 4 stundas *(lietas II sējuma I pielikuma 134. lapa).* Savukārt 2011. gada 26. aprīlī Dienestā sniegtajā paskaidrojumā *(lietas II sējuma I pielikuma 23. lapa)* /pers. S/ norādīja, ka uzņēmumā 2009. gada 26. oktobrī strādājusi 6 stundas. Minētā ticamību apliecina pieteicējas maršruta lapa saimnieciskajiem braucieniem 2009. gada oktobrī ar automašīnu *Honda Civic* (/TL numurs/ *(lietas III sējuma II pielikuma 201. lapa),* atbilstoši kurai 2009. gada 26. oktobrī /pers. S/ braukusi no Rīgas uz Daugavpili un atpakaļ, kopā ceļā veicot 476 km, kam atbilstošs laika patēriņš ir 6, nevis 4 stundas.

[13] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja 2008. gada 21. aprīlī ar /pers. M/ noslēgusi darba līgumu Nr. 8, ar kuru /pers. M/ pieņemts darbā par būvdarbu vadītāja palīgu (būvmeistaru), nosakot 40 stundu darba nedēļu un darba algu 443 latus mēnesī (*lietas III sējuma II pielikuma 46.-48. lapa*). Darba līgums grozīts ar 2008. gada 1. jūlija vienošanos Nr. 1, nosakot darba algu 350 latu mēnesī, ar 2009. gada 2. februāra vienošanos Nr. 2, nosakot darba algu 180 latu mēnesī, un ar 2009. gada 1. aprīļa vienošanos Nr. 3, nosakot nepilna laika četru stundu darba dienu un algu 90 latu apmērā (*lietas III sējuma II pielikuma 48.-50. lapa*).

Atbilstoši pieteicējas darba laika uzskaites tabulām /pers. M/ 2009. gada jūlijā, augustā un 2010. gada martā strādāja 3 – 4 stundas dienā (*lietas II sējuma I pielikuma 110., 116. un 176. lapa*). Savukārt no /pers. M/ 2011. gada 28. aprīļa paskaidrojuma Dienestam *(lietas II sējuma I pielikuma 20. lapa)* izriet, ka viņš uzņēmumā dienās, kad uzskaitīts, ka ir strādājis 3 stundas, faktiski nostrādājis 4 stundas. Minētajam ticamību piešķir tas, ka paskaidrojumā norādītais darba stundu skaits atbilst /pers. M/ darba līgumā noteiktajam darba laikam.

[14] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja 2008. gada 21. aprīlī ar /pers. P/ noslēgusi darba līgumu Nr. 10, ar kuru /pers. P/ pieņemts darbā par būvdarbu vadītāja palīgu (būvmeistaru), nosakot 40 stundu darba nedēļu un darba algu 411 latus mēnesī (*lietas III sējuma II pielikuma 7.-9. lapa*). Darba līgums grozīts ar 2008. gada 1. jūlija vienošanos Nr. 1, nosakot darba algu 300 latu mēnesī, ar 2009. gada 2. februāra vienošanos Nr. 2, nosakot darba algu 180 latu mēnesī, ar 2009. gada 1. aprīļa vienošanos Nr. 3, nosakot nepilna laika četru stundu darba dienu un algu 90 latu apmērā, un ar 2009. gada 5. maija vienošanos Nr. 4, nosakot summēto darba laiku ar algu proporcionāli nostrādātajam darba laikam pēc stundas tarifa likmes 1,15 lati (*lietas III sējuma II pielikuma 9.-11. lapa*).

Saskaņā ar pieteicējas maršruta lapu saimnieciskajiem braucieniem 2009. gada jūnijā ar transportlīdzekli *Volvo S 60I* (GZ 3636) /pers. P/ 2009. gada jūnijā darba pienākumus ir veicis 20 dienas *(lietas III sējuma II pielikuma 246. lapa),* no kurām pieteicējas 2009. gada jūnija darba laika uzskaites tabulā uzskaitīta tikai viena *(lietas II sējuma I pielikuma 101. lapa).*

Atbilstoši pieteicējas avansa norēķiniem /pers. P/ ir veicis darba pienākumus arī 2010. gada 5.,

13. jūnijā un 3. jūlijā (*lietas III sējuma II pielikuma 63.-66. lapa*), taču arī par šīm dienām pieteicējas darba laika uzskaites tabulās darba laiks nav uzskaitīts (*lietas II sējuma I pielikuma 197. un 204. lapa*).

/pers. P/ 2011. gada 27. aprīlī Dienestā sniegtajā paskaidrojumā *(lietas II sējuma I pielikuma 18. lapa)* apliecināja, ka avansa norēķinos norādītos pirkumus 2010. gada jūnijā un jūlijā uzņēmuma saimnieciskās darbības vajadzībām ir veicis un 2009. gada jūnija maršruta lapā norādītos braucienus ir braucis, vidējais darba laiks bijis aptuveni 4 stundas dienā.

Tiesas sēdē /pers. P/ apliecināja (*lietas I sējuma 118.-119. lapa*), ka Dienestam sniegtajā paskaidrojumā norādījis patiesu informāciju, tostarp apliecināja maršruta lapā *(lietas III sējuma II pielikuma 246. lapa)* norādītos braucienus.

[15] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja 2008. gada 6. maijā ar /pers. K/ noslēgusi darba līgumu Nr. 13, ar kuru /pers. K/ pieņemts darbā par projekta vadītāju, nosakot nepilnu darba laiku un darba algu atbilstoši faktiski nostrādātajām dienām mēnesī līdz 2008. gada 30. jūnijam un 40 stundu darba nedēļu un darba algu 484 latus mēnesī pēc tam (*lietas III sējuma II pielikuma 29.-31. lapa*). Darba līgums grozīts ar 2008. gada 1. jūlija vienošanos Nr. 1, nosakot darba algu 350 latu mēnesī, ar 2009. gada 2. februāra vienošanos Nr. 2, nosakot darba algu 200 latu mēnesī, ar 2009. gada 1. aprīļa vienošanos Nr. 3, nosakot nepilna laika četru stundu darba dienu un algu 100 latu apmērā, un ar 2009. gada 5. maija vienošanos Nr. 4, nosakot summēto darba laiku ar algu proporcionāli nostrādātajam darba laikam pēc stundas tarifa likmes 1,25 lati (*lietas III sējuma II pielikuma 32.-34. lapa*).

Atbilstoši pieteicējas darba laika uzskaites tabulām /pers. K/ nostrādātais laiks konkrētajos datumos no 2009. gada maija līdz 2010. gada oktobrim norādīts 3, 4 vai 5 stundas dienā *(lietas II sējuma I pielikuma 98., 101., 110., 116., 123., 134., 143., 154., 160., 165., 176., 184., 189., 197., 204., 221., 235., 239. lapa).*

Savukārt saskaņā ar pieteicējas avansa norēķiniem (*lietas III sējuma II pielikuma 53., 59.-62., 67.-70.,82.-83., 97.-101. lapa)* /pers. K/ ir veicis darba pienākumus 2009. gada 19. un 26. septembrī, 1. novembrī, 2010. gada 8. un 15. maijā, 14. un 21. augustā, 5. un 11. septembrī, taču par šīm dienām pieteicējas darba laika uzskaites tabulās nostrādātais darba laiks nav uzskaitīts *(lietas II sējuma I pielikuma 123., 143., 189., 239. lapa).*

/pers. K/ 2011. gada 26. aprīlī Dienestam paskaidroja *(lietas II sējuma I pielikuma 16. lapa),* ka avansu norēķinos norādītos pirkumus ir veicis. Tāpat /pers. K/ norādīja, ka 2009. gada 8., 15. un 22. maijā, 2009. gada 2., 16. un 29. jūnijā, 2009. gada 2., 7., 13., 16., 20., 23. un 27. jūlijā, 2009. gada 4., 6., 12., 18., 19., 21., 24., 25. un 28. augustā, 2009. gada 1., 7., 10., 15., 21. un 28. decembrī strādājis 5 stundas, nevis 3 – 4 stundas, kā to pieteicēja uzskaitījusi darba laika uzskaites tabulās *(lietas II sējuma I pielikuma 98., 101., 110., 116., 154. lapa).* Minētā ticamību apliecina pieteicējas maršruta lapas saimnieciskajiem braucieniem. Proti, 2009. gada maijā ar transportlīdzekli *Honda CRV* (/TL numurs/) *(lietas III sējuma II pielikuma 244. lapa),* atbilstoši kurai 8., 15. un 22. maijā /pers. K/ katru dienu braucis divas reizes no Rīgas uz Jūrmalu un atpakaļ, kopā katru dienu ceļā veicot 154-157 km. 2009. gada augustā ar transportlīdzekli *BMW 320* (/TL numurs/) *(lietas III sējuma II pielikuma 230. lapa),* atbilstoši kurai 4., 6., 12., 18., 19., 21., 24., 25. un 28. augustā /pers. K/ katru dienu braucis divas reizes no Rīgas uz Zvejniekciemu un atpakaļ, kopā katru dienu ceļā veicot 191-198 km. 2009. gada jūlijā ar transportlīdzekli *BMW 320* (/TL numurs/) *(lietas III sējuma II pielikuma 226. lapa),* atbilstoši kurai 2., 7., 13., 16., 20., 23. un 27. jūlijā /pers. K/ katru dienu braucis divas reizes no Rīgas uz Zvejniekciemu un atpakaļ, kopā katru dienu ceļā veicot 182-188 km. 2009. gada jūnijā ar transportlīdzekli *Honda CRV* (/TL numurs/) *(lietas III sējuma II pielikuma 225. lapa),* atbilstoši kurai 2., 16. un 29. jūnijā /pers. K/ katru dienu braucis divas

reizes no Rīgas uz Zvejniekciemu un atpakaļ, kopā katru dienu ceļā veicot 192-196 km. 2009. gada decembrī ar transportlīdzekli *BMW 320* (/TL numurs/) *(lietas III sējuma II pielikuma 208. lapa),* atbilstoši kurai 1., 7., 15., 21. un 28. decembrī /pers. K/ katru dienu braucis divas reizes no Rīgas uz Jūrmalu un atpakaļ, kopā katru dienu ceļā veicot 162-163 km, bet 10. decembrī no Rīgas uz Daugavpili un atpakaļ, kopā veicot 486 km. Norādītajiem maršrutiem, ņemot arī vērā, ka tajos daļēji braukts pilsētas apstākļos un ņemot arī vērā atļauto braukšanas ātrumu pilsētās, atbilstošs ir laika patēriņš 5, nevis 3 līdz 4 stundas.

[16] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja 2008. gada 6. maijā ar /pers. L/ noslēgusi darba līgumu Nr. 20, ar kuru /pers. L/ pieņemts darbā par būvdarbu vadītāja palīgu (būvmeistaru), nosakot 40 stundu darba nedēļu un darba algu 411 latus mēnesī (*lietas III sējuma II pielikuma 17.-19. lapa*). Darba līgums grozīts ar 2008. gada 1. jūlija vienošanos Nr. 1, nosakot darba algu 300 latu mēnesī, ar 2009. gada 2. februāra vienošanos Nr. 2, nosakot darba algu 180 latu mēnesī, un ar 2009. gada 1. aprīļa vienošanos Nr. 3, nosakot nepilna laika četru stundu darba dienu un algu 90 latu apmērā (*lietas III sējuma II pielikuma 19.-20. lapa*).

Pieteicējas darba laika uzskaites tabulās uzrādīts, ka /pers. L/ 2009. gada jūlijā – oktobrī un 2010. gada jūlijā – septembrī strādāja 3 vai 4 stundas dienā (*lietas II sējuma I pielikuma 110., 116., 123., 134., 204., 221., 239. lapa*). Savukārt no pieteicējas avansa norēķina par 2010. gada augustu (*lietas III sējuma II pielikuma 57.-58. lapa*) izriet, ka /pers. L/ veicis darba pienākumus arī 28. un 29. augustā, taču par šīm dienām pieteicējas darba laika uzskaites tabulās /pers. L/ dara laiks nav uzskaitīts (*lietas II sējuma I pielikuma 239. lapa*).

2011. gada 26. aprīlī Dienestā sniegtajā paskaidrojumā (*lietas II sējuma I pielikuma 19. lapa*) /pers. L/ norādījis, ka veica būvmeistara pienākumus un darba laiks bija noteikts 4 stundas dienā. Minētajam ticamību piešķir tas, ka paskaidrojumā norādītais darba stundu skaits atbilst /pers. L/ darba līgumā noteiktajam darba laikam. Vienlaikus paskaidrojumā Dienestam /pers. L/ apstiprinājis, ka 2010. gada augustā veica avansa norēķinā norādītos pirkumus attiecīgajos datumos uzņēmuma saimnieciskās darbības vajadzībām.

[17] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja 2008. gada 6. maijā ar /pers. H/ noslēgusi darba līgumu Nr. 21, ar kuru /pers. H/ pieņemta darbā par sagādnieci, nosakot 40 stundu darba nedēļu un darba algu 300 latus mēnesī (*lietas III sējuma II pielikuma 12.-14. lapa*). Darba līgums grozīts ar 2009. gada 2. februāra vienošanos Nr. 1, nosakot darba algu 180 latu mēnesī, ar 2009. gada 1. aprīļa vienošanos Nr. 2, nosakot nepilna laika četru stundu darba dienu un algu 90 latu apmērā, un ar 2009. gada 5. maija vienošanos Nr. 3, nosakot summēto darba laiku ar algu proporcionāli nostrādātajam darba laikam pēc stundas tarifa likmes 1,15 lati (*lietas III sējuma II pielikuma 15.-16. lapa*).

Pieteicējas Darba laika uzskaites tabulās periodā no 2009. gada maija līdz 2010. gada oktobrim /pers. H/ nostrādātais laiks konkrētajos datumos tika uzskaitīts 3 vai 4 stundas dienā (*lietas II sējuma I pielikuma 98., 101., 110., 116., 123., 134., 143., 154., 160., 165., 176., 184., 189., 197., 204., 221., 235., 239. lapa*).

Saskaņā ar pieteicējas avansa norēķiniem (*lietas I sējuma 173.-181. lapa un III sējuma II pielikuma 71.-72., 84.-90. lapa*) /pers. H/ veica darba pienākumus 2009. gada 2. un 17. maijā, 7. un 28. jūnijā, 2010. gada 10. aprīlī, taču par šīm dienām darba laika uzskaites tabulās darba laiks nav uzskaitīts (*lietas II sējuma I pielikuma 98., 101., 184. lapa*).

2011. gada 26. aprīlī Dienestā sniegtajā paskaidrojumā (*lietas II sējuma I pielikuma 15. lapa*) /pers. H/ norādīja, ka uzņēmumā veikusi sagādnieces pienākumus un darba laiks bija noteikts 4 stundas

dienā. /pers. H/ apstiprināja, ka pieteicējas saimnieciskās darbības vajadzībām 2009. gada maijā, jūnijā un 2010. gada aprīlī veica avansa norēķinos norādītos pirkumus. Tāpat /pers. H/ norādīja, ka 2009. gada 8., 11., 16., un 25. jūnijā un 2009. gada 1. un 8. jūlijā strādājusi līdz 6 stundām, nevis 3 vai 4 stundas, kā to pieteicēja uzskaitījusi darba laika uzskaites tabulās (*lietas II sējuma I pielikuma 101. un 110. lapa*). Minētā ticamību apliecina pieteicējas maršruta lapas saimnieciskajiem braucieniem. Proti, 2009. gada jūnija maršruta lapa transportlīdzeklim *Kia Sorento* (/TL numurs/) *(lietas III sējuma II pielikuma 247. lapa),* atbilstoši kurai 8., 11., 16., un 25. jūnijā /pers. H/ katru dienu braukusi maršrutu Rīga-Zvejniekciems-Jūrmala-Zvejniekciems-Rīga, kopā katru dienu ceļā veicot 248-252 km. 2009. gada jūlija maršruta lapa transportlīdzeklim *Kia Sorento* (/TL numurs/) *(lietas III sējuma II pielikuma 227. lapa),* atbilstoši kurai 1. un 8. jūlijā /pers. H/ katru dienu braukusi maršrutu Rīga-Zvejniekciems-Jūrmala-Zvejniekciems-Rīga, kopā katru dienu ceļā veicot 241-244 km. Norādītajiem maršrutiem, ņemot arī vērā, ka tajos daļēji braukts pilsētas apstākļos un ņemot arī vērā atļauto braukšanas ātrumu pilsētās, atbilstošs laika patēriņš ir 6, nevis 3 un 4 stundas.

[18] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja 2008. gada 20. maijā ar /pers. J/ noslēgusi darba līgumu Nr. 54, ar kuru /pers. J/ pieņemts darbā, nosakot summēto darba laiku ar algu proporcionāli nostrādātajam darba laikam pēc stundas tarifa likmes 1,64 lati (*lietas I sējuma 17. lapa*). Darba līgums grozīts ar 2009. gada 1. februāra vienošanos Nr. 2, nosakot stundas tarifa likmi 1,30 latu apmērā (*lietas I sējuma 17. lapa*). Par minēto lietā nav strīda.

Saskaņā ar pieteicējas maršruta lapām /pers. J/ 2009. gada augustā – decembrī veica darba pienākumus (*lietas III sējuma II pielikuma 197., 202., 205., 231., 235. lapa*), bet par šīm dienām darba laika uzskaites tabulās darba laiks nav uzskaitīts (*lietas II sējuma I pielikuma 116., 123., 134., 143., 154. lapa*). Savukārt pieteicējas Darba laika uzskaites tabulā par 2010. gada martu norādīts, ka /pers. J/ strādājis attiecīgajās dienās 3 vai 4 stundas (*lietas II sējuma I pielikuma176. lapa*).

2011. gada 26. aprīlī /pers. J/ Dienestā sniegtajā paskaidrojumā (*lietas II sējuma I pielikuma 22. lapa*) norādīja, ka viņam noteiktais darba laiks uzņēmumā bija 4 stundas dienā. Tāpat /pers. J/ apstiprināja, ka ir veicis 2009. gada augustā, septembrī, oktobrī, novembrī un decembrī maršruta lapās norādītos braucienus pieteicējas saimnieciskās darbības vajadzībām.

[19] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja 2008. gada 1. decembrī ar /pers. R/ noslēgusi darba līgumu Nr. 171, ar kuru /pers. R/ pieņemts darbā par arhitektu, nosakot 40 stundu darba nedēļu un darba algu 300 latus mēnesī (*lietas III sējuma II pielikuma 21.-23. lapa*). Darba līgums grozīts ar 2009. gada 2. februāra vienošanos Nr. 1, nosakot darba algu 180 latu mēnesī, ar 2009. gada 1. aprīļa vienošanos Nr. 2, nosakot nepilna laika četru stundu darba dienu un algu 90 latu apmērā, un ar 2009. gada 5. maija vienošanos Nr. 3, nosakot summēto darba laiku ar algu proporcionāli nostrādātajam darba laikam pēc stundas tarifa likmes 1,15 lati (*lietas III sējuma II pielikuma 23.-24. lapa*).

Pieteicējas 2009. gada augusta darba laika uzskaites tabulā uzrādīts, ka /pers. R/ 20. augustā nostrādāja 4, bet 31. augustā – 3 stundas dienā (*lietas II sējuma I pielikuma 116. lapa*).

2011. gada 27. aprīlī /pers. R/ paskaidrojumā Dienestam (*lietas II sējuma I pielikuma 21. lapa*) norādīja, ka uzņēmumā 2009. gada 20. un 31. augustā strādājis 5 stundas. Minētā ticamību apliecina pieteicējas maršruta lapas saimnieciskajiem braucieniem. Proti, 2009. gada augusta maršruta lapa transportlīdzeklim *Honda CRV* /TL numurs/) *(lietas III sējuma II pielikuma 232. lapa),* atbilstoši kurai 20. un 31. augustā /pers. R/ katru no dienām divas reizes braucis no Rīgas uz Zvejniekciemu un atpakaļ, kopā katru dienu ceļā veicot 193-196 km. Norādītajiem maršrutiem, ņemot arī vērā, ka tajos daļēji braukts

pilsētas apstākļos un ņemot arī vērā atļauto braukšanas ātrumu pilsētās, atbilstošs laika patēriņš ir 5, nevis 3 vai 4 stundas.

[20] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja 2010. gada 10. jūnijā ar /pers. N/ noslēgusi darba līgumu Nr. 223, ar kuru /pers. N/ pieņemts darbā par tehnisko direktoru un būvdarbu vadītāju, nosakot summēto darba laiku ar algu proporcionāli nostrādātajam darba laikam pēc stundas tarifa likmes 1,25 lati (*lietas III sējuma II pielikuma 43.-45. lapa*). Savukārt 2010. gada 2. jūlijā pieteicēja ar /pers. O/ noslēgusi darba līgumu Nr. 242, ar kuru /pers. O/ pieņemta darbā par projekta vadītāju, nosakot summēto darba laiku ar algu proporcionāli nostrādātajam darba laikam pēc stundas tarifa likmes 1,15 lati (*lietas III sējuma II pielikuma 40.-42. lapa*).

Pieteicējas Darba laika uzskaites tabulās /pers. N/ un /pers. O/ 2010. gada jūlijā – septembrī nostrādātais darba laiks uzrādīts 3 – 4 stundas dienā (*lietas II sējuma I pielikuma 204., 221., 239. lapa*). Savukārt no /pers. N/ un /pers. O/ 2011. gada 27. aprīļa paskaidrojumiem Dienestam (*lietas II sējuma I pielikuma 24. un 25. lapa*) izriet, ka viņi abi ir strādājuši 4 stundas dienā.

[21] Ņemot vērā minēto, tajā skaitā lietā esošos darba līgumus, darba laika uzskaites tabulas, maršruta lapas, avansa norēķinus, pieteicējas darbinieku paskaidrojumus Dienestam un izlases kārtībā izvēlēto liecinieku liecības tiesā, un attiecībā uz katru no minētajiem darbiniekiem izvērtējot šos pierādījumus savstarpējā kopsakarā, tiesa atzīst, ka Dienests pamatoti secinājis, ka pieteicējas darbinieku faktiski nostrādātais darba laiks pārsniedz pieteicējas darba laika uzskaites tabulās uzrādītos darba laikus.

[21.1] Ņemot vērā minēto, tiesa līdz ar to arī nepiekrīt pieteikumā norādītajam, ka Dienests secinājumus izdarījis, balstoties tikai uz pieteicējas darbinieku paskaidrojumiem. Proti, tiesa secinājusi, ka darbinieku paskaidrojumi atbilst gan darba līgumos, gan maršruta lapās, gan avansa norēķinos norādītajam, ko Dienests analizējis un ņēmis vērā savos lēmumos. Turklāt pieteicēja nav nemaz apstrīdējusi minēto dokumentu patiesumu un atbilstību faktiskajai situācijai, kā arī nav Dienestā vai tiesā izskaidrojusi, kāpēc ne tikai pieteicējas darbinieku paskaidrojumi, bet arī minētie pieteicējas grāmatvedības uzskaites dokumenti nesakrīt ar pieteicējas uzskaitītajām darbinieku darba stundām tās darba laika uzskaites tabulās.

Tiesa arī uzskata par nepamatotu pieteicējas apgalvojumu, ka darbinieki paskaidrojumus sniedza diskomforta zonā, Dienesta jautājumus uztvēruši vispārīgi un neskaidri un tāpēc snieguši kļūdainus paskaidrojumus. Pirmkārt, pieteicēja šo savu apgalvojumu nav pierādījusi ar nekādiem pierādījumiem. Vērā arī ņemams, ka uz tiesas jautājumu par minēto darbinieku izsaukšanu sniegt liecības tiesā, tādējādi dodot iespēju tiem uzdot konkrētākus jautājumus, pieteicēja atbildēja noraidoši (*lietas I sējuma 99. lapas otra puse*). Tiesa arī konstatē, ka pieteicējas darbinieki paskaidrojumus Dienestam uzrakstījuši pašrocīgi, norādot, ka iebildumu un papildinājumu nav, un apliecinot, ka atbildes sniegtas brīvprātīgi, bez viltus, maldiem un spaidiem. Tiesai nav pamata šos paskaidrojumus neuzskatīt par tiesiski iegūtiem pierādījumiem un tos nevērtēt kopsakarā ar pārējiem lietā noskaidrotajiem apstākļiem un iegūtajiem pierādījumiem. Otrkārt, kā jau secināts, pieteicējas darbinieku paskaidrojumi atbilst darba līgumiem, maršruta lapām un avansa norēķiniem. Līdz ar to, ja paskaidrojumi neatbilst tikai pieteicējas darba laika uzskaites tabulās norādītajam, nav pamata uzskatīt, ka tieši paskaidrojumi (nevis darba laika uzskaites tabulas) ir kļūdaini.

Papildus norādāms, ka saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10. panta pirmās daļas 5. punktu Dienesta amatpersonām, pildot nodokļu administrēšanas pienākumus, ir tiesības pieprasīt uzrādīt dokumentu oriģinālus un saņemt no komersantiem, iestādēm, organizācijām, pašvaldībām, finanšu

iestādēm un kredītiestādēm dokumentu norakstus ar nodokli apliekamā objekta (ienākumu) uzskaitei un reģistrācijai vai nodokļu un nodevu pārbaudei, kā arī saņemt no fiziskajām personām nepieciešamās izziņas un dokumentu norakstus, kas liecina par pārbaudāmās juridiskās vai fiziskās personas nodokļu saistībām un maksājumiem, mantu un ienākumiem, kā arī pieprasīt un saņemt attiecīgus paskaidrojumus. Savukārt atbilstoši Administratīvā procesa likuma 59. panta otrajai daļai, iegūstot informāciju, iestāde var izmantot visas tiesiskās metodes, arī iegūt informāciju no administratīvā procesa dalībniekiem, citām institūcijām, kā arī ar liecinieku, ekspertu, apskates, dokumentu un cita veida pierādījumu palīdzību.

[21.2] Ņemot vērā minēto, nav arī pamatota pieteicējas norāde, ka Dienests nav ievērojis Administratīvā procesa likuma 150. panta pirmajā daļā paredzēto pierādīšanas pienākumu un ka Dienests nebūtu veicis objektīvu lietas izmeklēšanu. Tas, ka Dienesta secinājumi neatbilst pieteicējas vēlmēm, nenozīmē, ka Dienests tāpēc būtu pārkāpis kādu no administratīvā procesa principiem.

Nav arī pamatota pieteicējas norāde, ka Dienests, atsaucoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38. pantu, būtu prettiesiski pieprasījis pieteicējai iesniegt normatīvajos aktos neparedzētus pierādījumus. Administratīvā procesa likuma 150. panta trešajā daļā noteikts, ka pieteicējam atbilstoši savām iespējām jāpiedalās pierādījumu savākšanā. Nodokļu lietās ne tikai Latvijā, bet arī citās valstīs *(sk., piemēram, Eiropas Tiesību profesoru asociācijas mājas lapā http://www.eatlp.org/index.php/documents/uppsala2011 ievietotos kongresa ziņojumus)* pierādījumu nasta gulstas ne tikai uz nodokļu administrāciju, bet arī uz nodokļu maksātāju. Tiesa konstatē, ka pieteicēja savu iespēju robežās nav piedalījusies pierādījumu savākšanā un nav iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu Dienesta izdarītos secinājumus un izskaidrotu neatbilstības pieteicējas grāmatvedības uzskaites dokumentos. Taču tikai pati pieteicēja (nevis Dienests) var iesniegt tādus pierādījumus, kas apstiprinātu, ka pieteicējas darbinieki nav strādājuši avansa norēķinos un maršruta lapās minētajos datumos.

[22] Attiecībā uz pieteikumā norādīto, ka Dienestam nav tiesību uzraudzīt darba tiesiskās attiecības un iejaukties privāttiesiskajās attiecībās, kas nodibinātas starp pieteicēju un tās darbiniekiem, norādāms turpmākais.

Likuma „Par Valsts ieņēmumu dienesta" 2. panta 1. punkts noteic, ka Dienesta uzdevums ir nodrošināt Dienesta administrēto valsts nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu iekasēšanu Latvijas teritorijā un uz muitas robežas. Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 20. panta 9. punktu valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas administrē Dienests.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18. panta pirmās daļas 2. punkts noteic, ka nodokļu administrācijai ir pienākums kontrolēt nodokļu, nodevu, kā arī citu valsts noteikto maksājumu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību. Atbilstoši minētā likuma 23. panta pirmajai daļai nodokļu administrācija pēc nodokļu revīzijas (audita) nosaka vai precizē nodokļu un informatīvo deklarāciju sastāvdaļās norādāmās summas, apliekamos ienākumus (zaudējumus), nodokļu (nodevu) aprēķinus atbilstoši nodokļu jomu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem, uzliek soda naudu triju gadu laikā pēc normatīvajos aktos noteiktā maksāšanas termiņa. Ja attiecībā uz konkrēto nodokli, nodokļu deklarācijas posteni, nodevu vai citu valsts noteikto maksājumu par attiecīgo taksācijas periodu ir veikta nodokļu revīzija (audits), tās atzinums ir galīgs un var tikt pārskatīts vienīgi tad, ja uzsākts kriminālprocess par krāpšanu, dokumentu viltošanu, izvairīšanos no nodokļu un tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas vai citiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas var ietekmēt nodokļa apmēra noteikšanu.

Izvērtējot norādītās tiesību normas, tiesa secina, ka nodokļu aprēķināšanas un maksāšanas pareizības kontrole ir Dienesta kompetencē. Tādēļ gadījumā, ja audita veikšanas laikā Dienests konstatē,

ka nodokļu maksātājs nodokļus nav uzskaitījis, aprēķinājis un iemaksājis valsts budžetā vai nav to izdarījis pilnā apmērā, Dienestam ir pienākums aprēķināt nodokļu maksātājam papildus budžetā maksājamos nodokļus, kā arī noteikt nodokļu normatīvajos aktos paredzētās sankcijas.

Atbilstoši likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14. panta pirmajai daļai darba devēja un darba ņēmēja obligāto iemaksu objekts ir visi algotā darbā aprēķinātie ienākumi, no kuriem jāietur iedzīvotāju ienākuma nodoklis, neatskaitot neapliekamo minimumu, nodokļu atvieglojumus un attaisnotos izdevumus, par kuriem nodokļu maksātājam ir tiesības samazināt apliekamo ienākumu.

Tādēļ tikai tādā gadījumā, ja darba devējs precīzi un pilnīgi uzskaita katra darbinieka nostrādātās stundas, par kurām darbiniekam tiek izmaksāta darba alga, tiek pareizi noteikts ar valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām apliekamais objekts. Tādēļ, lai Dienests varētu konstatēt ar valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām apliekamo objektu, tam ir jānoskaidro darbinieka gūtie ienākumi. Savukārt gadījumā, ja darbinieka darba samaksa jeb gūtie ienākumi ir atkarīgi no nostrādāto stundu skaita, ievērojot darba līgumā paredzēto stundas tarifa samaksas kārtību, Dienestam atbilstošu aprēķinu veikšanai jānoskaidro faktiskais darbinieka nostrādāto stundu skaits.

Līdz ar to nav pamatota pieteicējas norāde, ka Dienests nav tiesīgs pārbaudīt, vai pieteicēja ir pilnīgi un precīzi uzskaitījusi savu darbinieku nostrādāto darba stundu skaitu.

[23] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Dienests pamatoti secinājis, ka pieteicēja nav pilnībā uzskaitījusi darbinieku nostrādātās stundas un nav par tām veikusi likumā paredzētos maksājumus. Proti, kā izriet no lietas materiāliem, /pers. I/ netika uzskaitītas 20 stundas, /pers. S/ 2 stundas, /pers. M/ 31 stunda, /pers. P/ 88 stundas, /pers. K/ 70 stundas, /pers. L/ 59 stundas, /pers. H/ 96 stundas, /pers. J/ 377 stundas, /pers. R/ 3 stundas, /pers. N/ 24 stundas un /pers. O/ 27 stundas.

[24] Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32. panta pirmajai daļai, ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likumu prasības, samazinājis budžetā iemaksājamo nodokļu apmēru, nodokļu administrācija nodokļu revīzijas (audita) rezultātā aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto nodokļa summu, nokavējuma naudu un soda naudu, kas nosakāma saskaņā ar šo likumu, ja konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs.

Valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas aprēķināmas, ņemot vērā likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14. panta pirmo daļu, 18. panta pirmo daļu, 20. panta pirmo un otro daļu, kā arī Darba likuma 137. panta pirmo daļu.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32. panta otrā daļa nosaka – ja summa, kas nodokļu maksātājam jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), ir samazināta ne vairāk kā par 15 procentiem no deklarējamās summas, soda nauda tiek noteikta 30 procentu apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas.

Savukārt likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16. panta otrā daļā noteic, ka par obligāto iemaksu veikšanas termiņa nokavējumu tiek piedzīta nokavējuma nauda no laikā nesamaksātās obligāto iemaksu summas (pamatparāda) par katru nokavēto dienu saskaņā ar likumu „Par nodokļiem un nodevām". Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29. panta otrajai daļai par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda — no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Lietā nepastāv strīds par pieteicējai papildus aprēķināto valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu, soda naudas un nokavējuma naudas aprēķina atbilstību tiesību normām. Tiesa, pārskatot

Dienesta noteiktos maksājumus pieteicējai, secina, ka aprēķini ir veikti pareizi.

Tādējādi secināms, ka Dienests pieteicējai pamatoti aprēķinājis papildu nomaksai budžetā valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas 327,16 latu, soda naudu 98,16 latu un nokavējuma naudu 67,65 latu apmērā.

[25] Likuma „Par grāmatvedību" (*šeit un turpmāk – redakcijā, kas bija spēkā darījumu veikšanas brīdī*) 2. panta pirmā un otrā daļa noteic, ka uzņēmuma grāmatvedībai ir uzskatāmi jāatspoguļo visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi un īpašuma stāvoklis. Grāmatvedība ir jākārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli un tā saimnieciskajiem darījumiem noteiktā laika posmā, kā arī lai varētu konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisi. Grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai.

Atbilstoši minētā likuma 7. panta pirmajai daļai grāmatvedības reģistros izdara ierakstus, kuri pamatoti ar attaisnojuma dokumentiem. Attaisnojuma dokumentā jābūt vismaz šādiem rekvizītiem un informācijai par saimniecisko darījumu: uzņēmuma nosaukums, reģistrācijas numurs, juridiskā adrese, dokumenta nosaukums, numurs un datums, saimnieciskā darījuma apraksts un pamatojums, mērītāji (daudzumi, summas), dalībnieki (darījumā tieši iesaistītās personas) un par saimnieciskā darījuma veikšanu un attaisnojuma dokumentā sniegtās informācijas pareizību atbildīgo personu paraksti. Atsevišķiem attaisnojuma dokumentu veidiem var būt obligāti arī citi papildu rekvizīti (zīmogs un citi), kurus paredz attiecīgie normatīvie akti.

No minētajām tiesību normām secināms, ka uzņēmuma grāmatvedība ir jākārto tā, lai no tās varētu gūt skaidru priekšstatu par konkrētā uzņēmuma darījumiem, to norisi, tostarp, grāmatvedībā ir jāatrodas dokumentiem, kas satur nepieciešamo informāciju par darījumiem.

Atbilstoši Gada pārskatu likuma 4. panta trešajai daļai gada pārskatam ir jāsniedz patiess un skaidrs priekšstats par sabiedrības līdzekļiem, saistībām, finansiālo stāvokli, peļņu vai zaudējumiem un naudas plūsmu. Atbilstoši minētā likuma 22. panta pirmajai daļai šī likuma 12. un 14. panta postenī „Pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas" parāda neto apgrozījuma gūšanai izlietotās produkcijas, preču vai pakalpojumu izmaksas ražošanas vai iegādes pašizmaksā. Minētā likuma 25. panta pirmās daļas 4. punktā noteikts, ka peļņas vai zaudējumu aprēķinā jāietver ar pārskata gadu saistītie ieņēmumi un izmaksas neatkarīgi no maksājuma datuma un rēķina saņemšanas vai izrakstīšanas datuma. Izmaksas jāsaskaņo ar ieņēmumiem attiecīgajos pārskata periodos.

[26] Tiesa konstatē, ka pieteicēja 2008. gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītajās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksās iekļāva SIA „Building Auto" vārdā noformētajā 2008. gada 23. septembra rēķinā Nr. BLD-1/2309-bcc, 2008. gada 28. oktobra rēķinā Nr. BLD-2810-bcc un 2008. gada 25. novembra rēķinā Nr. BLD-1/2511-bcc *(turpmāk visi kopā – Rēķini)* norādīto celtniecības darbu vērtību 208 019,48 lati *(lietas II sējuma I pielikuma 28., 33. un 35. lapa)*.

Minētie rēķini pamatoti ar 2008. gada 20. augusta apakšuzņēmuma līgumu Nr. CLN-11/2008/A-024 *(turpmāk – Līgums),* atbilstoši kuram pieteicēja kā galvenais būvuzņēmējs uzdod apakšuzņēmējam SIA „Building Auto" veikt apdares darbus, reģipša piekargriestu un starpsienu ierīkošanas darbus objektā „Daudzstāvu dzīvojamā ēka" Rīgā, Zaubes ielā 9 *(lietas II sējuma I pielikuma 29.-32. lapa)*.

Līgumu no pieteicējas puses parakstījis /pers. AB/, no SIA „Building Auto" puses /pers. T/. Uzņēmumu reģistra dati liecina, ka /pers. T/ no 2008. gada 16. aprīļa līdz 2009. gada 26. janvārim bija vienīgais SIA „Building Auto" valdes loceklis.

[27] Saskaņā ar Civillikuma 1427. pantu pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba vēl nav izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka. Darījums nevar notikt bez tā dalībnieka vai dalībnieku gribas vai pretēji gribai (*Latvijas Republikas Civillikuma komentāri, Saistību tiesības. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans īpašums, 2000, 37. lpp.*). Atbilstoši Komerclikuma 221. panta pirmajai daļai sabiedrības gribu izsaka valde, kas ir sabiedrības izpildinstitūcija un kura vada un pārstāv sabiedrību. Saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2. panta trešo daļu par grāmatvedības kārtošanu uzņēmumā ir atbildīgs tā vadītājs. Vadītājam ir jānodrošina visu saimnieciskās operācijas apstiprinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu uzglabāšana.

Saskaņā ar Civillikuma 1431. pantu akta parakstīšana, vienalga, vai tas attiecas uz pašu parakstītāju vai trešo personu, uzskatāma par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bijis zināms un ja viņam tajā tiesiskā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesība.

No minētā tiesa secina, ka par tiesiski noslēgtu darījumu var atzīt tikai tādu darījumu, kas ir noslēgts ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību amatpersonas vai tā pilnvarotas personas noteikti izteiktu gribu.

[28] Taču Dienestam sniegtajā paskaidrojumā /pers. T/ norādījis *(lietas II sējuma I pielikuma 26.-27. lapa),* ka par SIA „Building Auto" valdes locekli kļuvis pēc trešās personas lūguma un saimniecisko darbību uzņēmumā nav veicis, tajā skaitā ar pieteicēju nav sadarbojies. Uzņēmuma darbības veids bijis saistīts ar automašīnu pirkšanu un pārdošanu, taču /pers. T/ saimnieciskajā darbībā nav piedalījies. /pers. T/ norādīja, ka nevienu nav pilnvarojis savā vai uzņēmuma vārdā veikt saimniecisko darbību SIA „Building Auto". Viņš arī nezināja uzņēmuma darījumu partnerus, to, cik uzņēmumā bija darbinieku un vai uzņēmumam bija materiāltehniskie līdzekļi. /pers. T/ atzina, ka trešā persona viņam devusi sagatavotus dokumentus, kurus viņš parakstījis, neiedziļinoties to saturā.

Pretēji pieteicēja norādītajam tiesa nesaskata iemeslu, kāpēc paskaidrojumi, kurus Dienests ieguvis saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienesta" 10. panta pirmās daļas 5. punktu, nebūtu uzskatāmi par tiesiski iegūtiem pierādījumiem.

No lietas materiāliem izriet, ka tiesā /pers. T/ (*lietas I sējuma 72.-75. lapa*) sniedzis līdzīga satura paskaidrojumu, norādot, ka SIA „Building Auto" saimniecisko darbību nav vadījis, bet par valdes locekli kļuvis un atsevišķus dokumentus, neiedziļinoties to saturā, parakstījis pēc trešās personas – /pers. AD/ – lūguma. /pers. T/ arī norādījis, ka SIA „Building Auto" darījumi visdrīzāk formēti tikai uz papīra, veicot nodokļu izkrāpšanu un ka /pers. AD/ nav bijis zinošs celtniecībā (*lietas I sējuma 74., 75. lapa*).

Izvērtējot norādītos /pers. T/ paskaidrojumus, tiesa nekonstatē, ka /pers. T/ kā SIA „Building Auto" amatpersonai būtu bijis mērķis un nodoms veikt jebkādu komercdarbību šā uzņēmuma vārdā, nodibināt tiesiskās attiecības ar citiem komersantiem un veikt ar tiem savstarpējos darījumus, tostarp sniegt celtniecības pakalpojumus pieteicējai. Tiesas ieskatā, /pers. T/ kā SIA „Building Auto" valdes loceklim bija jābūt vismaz informētam par darījumiem, kuri tiek veikti tāda uzņēmuma vārdā un interesēs, kurš ir reģistrēts uz šīs personas vārda. Tādējādi tas vien, ka starp pieteicēju un SIA „Building Auto" tika noslēgts privāttiesisks līgums, kura esība pati par sevi neapliecina darījuma esību, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu darījuma faktiskajai atzīšanai, ja citi lietā iegūtie pierādījumi liecina par pretējo.

[29] Lietā arī nav konstatējams, ka /pers. T/ būtu kādu citu personu apzināti pilnvarojis ar

pieteicēju veikt darījumu. Proti, lietā nav pierādījumu, kas liecinātu, ka SIA „Building Auto" pilnvarotā persona bijusi /pers. T/ pieminētais /pers. AD/. Šī persona nav redzama pieteicējas un SIA „Building Auto" darījuma dokumentos, kā arī šo personu nezina un par viņu neko nav dzirdējuši neviena no pieteicējas pusi pārstāvošajām personām (*lietas I sējuma 95., 99., 118. lapa*).

[30] Kā tiesā liecināja /pers. N/ (*lietas I sējuma 94.-95. lapa*), ko pieteicēja norādīja kā pārstāvi, kas pieteicējas būvobjektā bija atbildīgais darbinieks un kurš varot apstiprināt, ka SIA „Building Auto" objektā veica attiecīgos būvdarbus (*lietas I sējuma 79. lapa*), Līguma noslēgšanas un darbības laikā /pers. N/ pie pieteicējas un objektā nav vēl strādājis. /pers. N/ tikai piekritis, ka viņa sertifikāts tiek izmantots pieteicējai nepieciešamās būvatļaujas saņemšanā.

Kā tiesā liecināja /pers. AB/ (*lietas I sējuma 96.-99. lapa*), kas Līgumu parakstīja no pieteicējas puses un kas arī bija tajā norādītais pieteicējas pārstāvis, SIA „Building Auto" veicis Līgumā norādītos iekšējās apdares darbus. Vienlaikus tiesa secina, ka /pers. AB/ liecība par SIA „Building Auto" veiktajiem darbiem ir vispārīga, tā balstīta pamatā tikai uz dokumentos norādīto pamatinformāciju. Minēto, proti, to, ka par SIA „Building Auto" darbu veikšanu objektā zināms tikai pēc Līgumā norādītā, /pers. AB/ apstiprināja tiesas sēdē (*sk. lietas I sējuma 99. lapu*). /pers. AB/ nevarēja sniegt konkrētāku informāciju, vai iekšdarbus objektā bez SIA „Building Auto" veicis vēl kāds uzņēmums, kas faktiski vadījis SIA „Building Auto" veiktos darbus objektā, kā arī nevarēja konkrētāk izskaidrot pieteicējas un SIA „Building Auto" vienošanos par cenu. Savukārt par darījuma partnera atrašanu, piesaistīšanu un veiktajiem darbiem /pers. AB/ pamatā sniedza atbildes par to, kāda ir šādu darījumu parastā kārtība, nevis sniedza informāciju tieši par konkrēto darījumu, norādot, ka sīkāku informāciju zina būvdarbu vadītājs /pers. P/.

Savukārt /pers. P/ (*lietas I sējuma 116.-119. lapa*), kas atbilstoši lietas materiāliem objektā bija faktiskais būvdarbu vadītājs, par SIA „Building Auto" piesaistes procesu darbu veikšanai objektā norādīja, ka SIA „Building Auto" konkrētajā gadījumā piesaistīta tieši caur /pers. AB/ (*lietas I sējuma 117. lapa*). /pers. P/, tiesas ieskatā, sniedza pretrunīgu liecību attiecībā uz SIA „Building Auto" kā apakšuzņēmēja piesaistes procesu, neviešot skaidrību, vai pieteicēja piesaistījusi SIA „Building Auto" izdevīgas cenas dēļ vai arī pieteicēja darbu veikšanai piesaistījusi objektā darbojošos /pers. AE/, pamatojoties uz pazīšanos. Attiecībā uz darbu veikšanas procesu /pers. P/ tiesai norādīja uz /pers. AE/ strādniekiem.

Atbilstoši Līgumam /pers. AE/ norādīts kā SIA „Building Auto" pārstāvis, kas tiesīgs izpildīt Līgumu un vadīt darbus objektā. Vienlaikus no /pers. P/ sniegtajām atbildēm tiesai neradās pārliecība, ka strādnieki, kuri objektā veica darbus, faktiski būtu saistāmi tieši ar SIA „Building Auto", kā arī – ka vispār pieteicējai būtu bijis svarīgi, kāds uzņēmums un kādas personas faktiski veic darbus objektā.

/pers. N/ norādīja, ka /pers. AE/ pārstāvējis dažādus uzņēmumus, pieļaujot, ka viņš pārstāvējis arī SIA „Building Auto". Vienlaikus /pers. N/ noliedza, ka būtu redzējis kādus dokumentus, kas apliecinātu, ka SIA „Building Auto" būtu piedalījusies būvniecības darbos (*lietas I sējuma 94.-95. lapa*). Lai arī /pers. N/ daļēji sniedza informāciju par /pers. AE/, tiesas ieskatā, tas saistāms ar to, ka viņi bija pazīstami saistībā ar citiem projektiem. Tiesas ieskatā, /pers. N/ liecība neapstiprina SIA „Building Auto" faktisko darbošanos objektā.

Arī /pers. AB/ liecība neapstiprina, ka /pers. AE/ objektā faktiski vadījis tieši SIA „Building Auto" darbus (*lietas I sējuma 99. lapa*).

[31] No pieteicējas tiesā iesniegtajiem būvdarbu žurnāliem (*lietas IV sējuma I pielikums un*

*V sējuma II pielikums*) neizriet, ka SIA „Building Auto" būtu veikusi kādus būvniecības darbus objektā. Proti, SIA „Building Auto" nav norādīta galvenā būvuzņēmēja, darbuzņēmēju un darbu atbildīgo vadītāju kvalifikācijas sarakstā (*lietas V sējuma II pielikuma 9. lapa*). Turklāt minētajā sarakstā attiecībā uz apdares darbu veicēju norādīta pavisam cita sabiedrība ar ierobežotu atbildību un ar SIA „Building Auto" nesaistīta atbildīgā persona. Savukārt /pers. AE/ norādīts kā atbildīgais vadītājs SIA „Line Sistems", kas veikusi montāžas darbus. Attiecīgajās būvdarbu žurnālu ailēs, kur kā atbildīgā persona parakstījies /pers. AE/, veikti vadu montāžas darbi, nevis apdares darbi, reģipša griestu un sienu ierīkošana, kā tam būtu jābūt atbilstoši Līgumam un SIA „Building Auto" aktiem par izpildītajiem darbiem (*sk. sīkāk lietas II sējuma I pielikuma 34., 36.,37., 39. un 40. lapā*). Turklāt minētie darbi veikti citos laika posmos, nevis Līguma darbības laikā (*sk. piemēram, lietas IV sējuma I pielikuma 83. lapā, V sējuma II pielikuma 25. lapā*).

[32] Līdz ar to tiesa, izskatījusi lietu, negūst apliecinājumu, ka SIA „Building Auto" objektā būtu faktiski veikusi būvdarbus un uz kāda pamata /pers. AE/ uzņēmumu faktiski pārstāvētu, ja reiz tā amatpersona, kura, iespējams, faktiski Līgumu parakstījusi, darījumu ar pieteicēju noliedz.

Par pieteicējas darījuma ar SIA „Building Auto" faktisko neesamību papildus liecina arī citu lietā noskaidroto apstākļu kopums. Proti, SIA „Building Auto" nav reģistrētas struktūrvienības, tai nav materiāli tehniskās bāzes nodrošinājuma un rēķinu izrakstīšanas brīdī tā ir deklarējusi tikai 3 – 4 darbiniekus. Turklāt uzreiz pēc darbu veikšanas SIA „Building Auto" izslēgta no Dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra.

[33] Ņemot vērā visu minēto, tiesa atzīst, ka Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti secināts, ka darījums starp pieteicēju un SIA „Building Auto" faktiski nav noticis, līdz ar ko pieteicēja nebija tiesīga uz SIA „Building Auto" vārdā izrakstīto rēķinu pamata izdarīt ierakstus grāmatvedības reģistros, palielināt uzņēmuma izmaksas un tādējādi samazināt ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo objektu.

Šāda secinājuma pamatotību nemaina arī pieteicējas norādītais arguments, ka Dienests nav apšaubījis celtniecības darbu faktisko esamību, jo judikatūrā ir atzīts, ka izdevumi par preces iegādi uzņēmuma izmaksās ir iekļaujami vienīgi tad, ja ir pierādīts, ka prece saņemta no grāmatvedības dokumentos norādītās personas par dokumentos norādīto cenu *(sk. Augstākās tiesas 2011. gada 11. aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-117/2011 9. punktu).* Tādējādi gadījumā, ja tiek apšaubīta darījumu faktiskā esamība starp pieteicēju un grāmatvedības dokumentā norādīto darījumu partneri, nav pamata pieteicējas izmaksās iekļaut šajā dokumentā norādīto darījuma vērtību.

[34] Atbilstoši Augstākās tiesas atziņām ne tikai pievienotās vērtības nodokļa, bet arī uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķinā būtiska nozīme ir tam, vai persona darījuma rezultātā ir saņēmusi preces (pakalpojumus), ko tā izmantojusi savas saimnieciskās darbības nodrošināšanā. Nodokļu sistēmas sekmīgā funkcionēšanā un krāpniecības novēršanā nav pamata, attiecībā uz katru nodokli par vieniem un tiem pašiem darījumiem piemērot atšķirīgus kritērijus, ja vien tam nav no nodokļa būtības izrietošs objektīvs pamats (*sk. Augstākās tiesas 2013. gada 1. augusta sprieduma lietā Nr. SKA-428/2013 16. punktu*).

Tādēļ arī uz uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķinu, nosakot saimnieciskās darbības izmaksās iekļaujamos izdevumus, ir attiecināma tāda pati pieeja, kāda attīstīta Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa aprēķinu. Proti, ja arī nodokļu administrācijai un pēc tam arī tiesai ir pamats apšaubīt, vai pieteicēja darījumu partneris varēja izpildīt konkrēto darījumu (respektīvi, ka

darījums faktiski noticis tieši ar minēto darījumu partneri), ir jānoskaidro, vai nodokļu maksātājs ir iesaistījies (vai arī apzinājies vai tam vajadzēja apzināties, ka tādējādi tas iesaistās) krāpšanā ar nodokļiem (*sk. Augstākās tiesas 2013. gada 12. jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-21/2013 19. punktu; 2013. gada 1. augusta sprieduma lietā Nr. SKA-428/2013 16. punktu*).

No kopumā lietā konstatētā tiesai nerodas šaubas, ka pieteicēja apzinājās, ka iesaistās krāpšanā ar nodokļiem. Pieteicēja kā būvdarbu veicēja nevarēja nezināt, kas konkrēti veic tās pasūtītos būvdarbus objektā, un nepamanīt, ka tā nav SIA „Building Auto". Turklāt, kā lietā konstatēts, pieteicējas amatpersonas un atbildīgie darbinieki nevarēja sniegt detalizētus paskaidrojumus par SIA „Building Auto" piesaisti darbu izpildē un šo darbu veikšanu. Minētais ļauj secināt, ka, vai nu pieteicēja pieļāvusi neattaisnojamu nolaidību sava darījuma partnera izvēlē un uzraudzībā vai arī apzinājās, ka SIA „Building Auto" nav faktiskā darbu veicēja.

[35] Atbilstoši likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 4. panta pirmajai daļai nodokļa maksātāja — rezidenta un pastāvīgās pārstāvniecības — apliekamais ienākums ir saskaņā ar Gada pārskatu likuma 11. un 12. pantu vai Kredītiestāžu likumu vai Krājaizdevu sabiedrību likumu, vai Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumu vai Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumu, vai Finanšu instrumentu tirgus likumu sastādītā maksātāja gada pārskata peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītais peļņas vai zaudējumu apjoms pirms uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanas, kas ir attiecīgi palielināts vai samazināts par to izdevumu vai izdevumu daļas summu, kuri nav tieši saistīti ar maksātāja saimniecisko darbību, un par to zaudējumu summu, kurus radījusi maksātājam piederošo vai tā lietošanā esošo sociālās infrastruktūras objektu uzturēšana. Apliekamais ienākums tiek koriģēts (grozīts) saskaņā ar šo likumu. Minētā likuma 26. panta pirmā daļa noteic, ka par šā likuma pārkāpumiem, kā arī par likumos „Par grāmatvedību", Gada pārskatu likumā, Kredītiestāžu likumā, Krājaizdevu sabiedrību likumā, Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumā, Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumā un Finanšu instrumentu tirgus likumā noteiktās grāmatvedības uzskaites pārkāpumiem, ja to rezultātā samazināts apliekamais ienākums, tiek piemērota likumā „Par nodokļiem un nodevām" un citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo un krimināLo atbildību, paredzētā atbildība.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32. panta trešajai daļai (*redakcijā, kas bija spēkā no brīža, kad pieteicējai bija pienākums veikt budžetā attiecīgo nodokļa maksājumu, līdz Pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai*), ja summa, kas nodokļu maksātājam jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), ir samazināta vairāk nekā par 15 procentiem no deklarējamās summas, soda nauda tiek noteikta 50 procentu apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Dienests pamatoti saskaņā ar šeit un Pārsūdzētajā lēmumā norādītajām tiesību normām samazināja pieteicējas izmaksas, palielināja pieteicējas 2008. gada ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo ienākumu un aprēķināja pieteicējai papildus budžetā maksājamo uzņēmumu ienākuma nodokli par 2008. gadu 31 203 latu apmērā, kā arī noteica soda naudu 15 601,50 latu apmērā un nokavējuma naudu 10 437,40 latu apmērā.

Savukārt, ņemot vērā secināto un pieteicējai veicamo valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu korekciju, Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti veiktas korekcijas pieteicējai papildus no budžeta atmaksājamā uzņēmumu ienākuma nodoklī par 2009. gadu, nosakot to 111 latu apmērā.

Lietā nepastāv strīds par aprēķinātā uzņēmumu ienākuma nodokļa, soda naudas un nokavējuma naudas aprēķina atbilstību tiesību normām. Tiesa, pārskatot Dienesta noteiktos maksājumus pieteicējai, secina, ka aprēķini ir veikti pareizi.

[36] Ņemot vērā visu iepriekš konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka Pārsūdzētais lēmums ir pamatots un nav atceļams, savukārt pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

Papildus norādāms, ka tiesa šajā lietā nav sniegusi detalizētas atbildes uz pilnīgi visiem lietas dalībnieku norādītajiem argumentiem, jo, pirmkārt, tie nevar ietekmēt tiesas iepriekš izdarītos secinājumus, otrkārt, kā atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu *(sk., piemēram, 1994. gada 19. aprīļa sprieduma lietā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr. 16034/90) 61. punktu).* Tiesai ir jāuzklausa visi argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986. gada 13. oktobra lēmumu lietā Nr. 10153/82 Austria)*.

**Rezolutīvā daļa**

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251. pantu un 289. – 291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda**

**Noraidīt** SIA „Baltic Construction Company (BCC)" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p. i. 2011. gada 2. augusta lēmuma Nr. 22.4.6/52906 atcelšanu.Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā

Tiesnese I.Dambe